

Reactie initiatiefwet NSC en ChristenUnie over grondgebondenheid.

Het idee om via wetgeving grondgebondenheid af te dwingen is volgens mij een typisch voorbeeld wat niet leid tot doelsturing maar juist (weer) een middel voorschrijft.

Verder is het volgens mij voor een deel van de bedrijven al niet eenvoudig om de 0,35 hectare grasland per grootvee-eenheid te halen binnen de 'agrarische hoofdstructuur'.

Mijn grootste zorg zit echter bij de veel strengere norm voor bedrijven in de gebieden met 'maatschappelijke landbouw'. Bijna alle bedrijven zullen die norm niet halen zonder fors in te krimpen of (veel) grond bij moeten kopen. Zowel het eerste als laatste is financieel onhaalbaar. De compensatie die genoemd wordt zal nooit afdoende blijken en afhankelijk van politieke willekeur aan steeds meer voorwaarden verbonden zijn.

Een voorbeeld, bedrijf kort bij natuurgebied en dus waarschijnlijk in gebied met 'maatschappelijke landbouw'

Aantal hectares grond 75

Melkkoeien 190

Jongvee 70

Melkproductie 1.900.000 kg. per jaar

Dit bedrijf zal in gebied met label 'agrarische hoofdstructuur' ongeveer voldoen aan de norm. In een gebied met 'maatschappelijke landbouw' zal er of 75 hectare bij moeten kopen. Dit is financieel absoluut onhaalbaar bij welke vergoeding dan ook.

Alternatief is het halveren van de veestapel. Dit geeft een vermindering van de omzet van 950.000 kg. Melk x bijvoorbeeld € 0,50 = € 475.000,- .

Rente, aflossing en overige vaste kosten blijven gelijk. Minder variabele kosten geeft dan nog altijd een schadepost van, afhankelijk van exacte situatie € 300.000,-

De genoemde compensatie zou dus elk jaar zo'n € 4000,- per hectare moeten zijn.

Iedereen snapt dat dat steeds aan nieuwe voorwaarden verbonden zal worden die ook de kosten zullen opdrijven.

Sjaak van Essen